

Brev till Sophie Elkan från Selma Lagerlöf: 1899-1901. L 84:1 - 217

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

419 410 671.

Falun. 8. 10. 1901.

Käraste.

I går fick jag två bref mycket tack. Allt, som är vackert och trefligt, har naturligtvis sin mission i denna världen, och det tänker jag, att allt hem och här kommer att få. Men jag tycker att du bör beakta dig af de där människornas exempel, som vilja införa sjuhelhet och mat och dryck i Göteborg, gjorde du det, så tycker jag att du snart borde

ha din lilla salong, färdig. Men
ser du, det får vara något midt
emellan Elise Key och Warberg.
Men säkert kan du ge många
frötta människor härliga stunder
af hvila och uppmuntran.

Glädjen tror jag nog ej det
är fullt tillfredsställande att ha stän-
dig bultning omkring sig. Men blir
bestämdt ej intelligenst af det. Jag
tycker knappst jag kan få mina tankar
samlade, förrän kl. 6 på aftonen.

Det var en härlig historia, som
Falkherrarna slog i Housheimen.
Jag har aldrig lärt upp på någon bazar
den döfne herrn kan jag ej på något

sätt påminna mig. Tytare och upp-
märksammarare publik än här, har
jag aldrig haft. Naturligtvis syns jag
inte ute, men om Falun får sådana
gator, att man kunde gå hem och bort
en kväll utan att förgås af mörker och
försogna arbetare, så vore ju i detta
omöjligt att ändra, nu får det vara som
det är. Men kan du säga mig hvad som
skulle kunna locka mig bort i den här
staden. Jag är nog ganska blaserad.

Det var allt lustigt med Heuriques, ja
nu ha vi beundrat Rafael fullt opartisk
en gång i vårt lif.

Jag hade ett parligt arbete med Pär
gemensamma väv, innan jag fick

och tycker mycket om hörens
- utt mgt här konst men jag tror
slut på den. Den bländade sig in i mitt
arbete, så att jag bara, bara såg och
hörde Dickens och det är ju samma
stil som en vet. I Söndags tog jag mig
en lofdag och läste ut den. Jag minnes att
det var något gålet med upplösningen och
det var det ju också, men i alla fall. -- Det
är en tur, att människor ej läser Dickens
mer, hur skulle de då stå ut med oss.
Glan har sagt allting och gjort allting.
Inte behöfva vi skriva för våra med-
människans skull, vi skriva nog för
vår egen. Jag är ganska ödmjuk. Om
man bara kunde komma åt att alltid
läsa sådant, som är bättre än en jämf-

I dag skall jag till Bonquästans på
bakevärmittlet och en skola Bers och jag
gå och köpa blekna en Rappa. Absolut